

Sygn. akt II K 66/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Przeworsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Gaca

Protokolant: st.sekr.sądowy Bogda Węglowska-Paluch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przeworsku Janusza Stępień

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r.

sprawy

D. N. (1)

s. R. i M. z domu C.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to że:

w dniu 24 lipca 2015 roku w miejscowości P., woj. (...) oraz w miejscowości P., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się danymi P. W. wystawił za pośrednictwem portalu internetowego sprzedajemy.pl ogłoszenie o numerze (...) dotyczące sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S. za kwotę 415 złotych wprowadzając w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. M. (2) w kwocie 415 złotych, która pomimo wpłaty nie otrzymała towaru,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk

u z n a j e

I. oskarżonego D. N. (1) za winnego popełnienia czynu wyżej w wyroku opisanego, a stanowiącego przestępstwo z art. 286§1 kk i za to na zasadzie art. 286§1 kk

s k a z u j e

go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

II. na zasadzie art. 46§1kk orzeka wobec oskarżonego D. N. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. M. (2) kwoty 415 (czterysta piętnaście) złotych

III. na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 49, poz. 223 z późn. zmian.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych oraz tytułem opłaty kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku

z dnia 14 kwietnia 2016 roku

sygn. akt II K 66/16

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu (...) syn pokrzywdzonej M. M. (2) siedemnastoletni T. M. na stronie internetowej szukał ofert sprzedaży telefonów komórkowych i znalazł ofertę sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S. (...) za kwotę 400 złotych. Oferta sprzedaży telefonu została umieszczona w serwisie sprzedajemy.pl przez oskarżonego D. N. (1), podającego się za P. W. zam. O. woj. (...), posługującego się adresem email: (...) i numerem (...). Zainteresowany kupnem telefonu komórkowego T. M. kontaktował się ze sprzedającym za pośrednictwem poczty internetowej, wiadomości sms oraz telefonicznie. T. M. uzgodnił ze sprzedającym cenę łącznie z przesyłką na 415 złotych i na swój adres e-mailowy otrzymał od sprzedającego dane do dokonania przelewu. M. M. (2) przekazała T. M. pieniądze na zakup telefonu komórkowego i tego samego dnia w Banku (...) w P. T. M. dokonał wpłaty pieniędzy na wskazany przez oskarżonego rachunek o nr (...) podając wskazane mu dane odbiorcy przelewu – P. O. P. 11. O dokonanej wpłacie T. M. sms-em powiadomił sprzedającego. Pomimo przelania pieniędzy i zapewnień oskarżonego co do dostarczenia towaru T. M. nie otrzymał zakupionego telefonu komórkowego. T. M. próbował skontaktować się z oskarżonym, lecz ten nie odbierał telefonu, nie odpowiadał też na maile i sms-y.

Oskarżony D. N. (1) w chwili obecnej ma 22 lata, z wykształcenia jest kucharzem, jest bezdzietnym kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych osiągając miesięczny dochód około 1000 złotych, nie posiada majątku. D. N. (1) był już wcześniej wielokrotnie karany za podobne przestępstwa oszustwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

zeznań świadka M. M. (2) (k.15, k.2 zbioru C), zeznań świadka T. M. (k. 16, k. 17-19 zbioru C), protokołu zawiadomienia o przestępstwie (k. 1-2), informacji z portalu sprzedajemy.pl o ogłoszeniu nr (...) dotyczącym sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S. zawierającą datę i godzinę zamieszczenia ogłoszenia, IP, port dla ogłoszeń oraz adres e-mail (k. 5-6), wydruku potwierdzenia transakcji (k. 7), korespondencji T. M. prowadzonej z oskarżonym (k. 8-12), informacji z serwisu Grupa interia.pl o użytkowniku (...) (k.21-25), informacji od operatora sieci P. (...) o abonencie numeru (...) (k. 30-48), informacji z banku (...) S.A. dotyczącej rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. N. (1) wraz z kopią umowy o prowadzenie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego i historią transakcji dokonanej przez T. M. i M. M. (2) (k. 55-59), danych o oskarżonym (k. 65-69), danych o karalności oskarżonego (k. 60-63).

Oskarżony D. N. (1) został prawidłowo zawiadomiony o pierwszym terminie rozprawy jednak pomimo tego nie skorzystał z przysługującego mu prawa udziału w rozprawie i nie stawił się przed Sądem.

Sąd na wniosek Prokuratora przeprowadził dowód z protokołu wyjaśnień oskarżonego z postępowania przygotowawczego, który Prokurator po dopuszczeniu odczytał na rozprawie.

Oskarżony słuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Udzielając zaś odpowiedzi na zadane mu pytanie przyznał, że w mBanku posiadał rachunek bankowy o nr o nr (...). Wyjaśnienia oskarżonego negujące jego sprawstwo odnośnie zarzucanego mu czynu pozostają całkowicie niewiarygodne. O sprawstwie oskarżonego co do zarzucanego mu czynu świadczą bowiem logiczne i szczerze zeznania M. M. (2) i T. M. wsparte zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Wiarygodne pozostaje natomiast przyznanie oskarżonego co do faktu posiadania w banku rachunku bankowego, na który pokrzywdzony zgodnie ze wskazówką oskarżonego przelał pieniądze za telefon.

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadków M. M. (2) i T. M..

M. M. (2) opisała sposób, w jaki doszło do zawarcia pomiędzy jej synem T. M. a D. N. (1) transakcji sprzedaży telefonu komórkowego. Zeznała, że jej 17 letni syn znalazł ofertę sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S., który wystawiony był przez sprzedającego o danych P. O. woj. (...). Telefon kosztował 400 zł. Syn kontaktował się ze sprzedającym drogą mailową, otrzymał od niego dane co do przesłania pieniędzy oraz numer konta bankowego, na które miały zostać wpłacone pieniądze. Syn na poczcie zapłacił za telefon. M. M. (2) zeznała, że sprzedający nie wywiązał się ze swoich obowiązków i nie wysłał telefonu. Z zeznań M. M. (2) wynika, że początkowo sprzedający zapewniał, że prześle zakupiony telefon, zapewniał też, że telefon jest już wysłany. Pomimo tego telefon nie dotarł, sprzedający przestał odbierać telefony, nie odpowiadał też na maile i sms-y.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej M. M. (2). Potwierdzeniem wiarygodności zeznań pokrzywdzonej M. M. (2) są nie tylko zeznania jej syna T. M., ale dowody w postaci dokumentów, które jednoznacznie wskazują na sprawstwo oskarżonego D. N. (2). Zdaniem Sądu M. M. (2) szczerze opisała jak została oszukana przez D. N. (1). Jej zeznania nie budzą żadnych wątpliwości Sądu co do ich zgodności z rzeczywistym stanem, są spójne, logiczne, konsekwentne i stanowią wierną relację faktów.

Okoliczności podane przez M. M. (2) w całości korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami T. M., który to kontaktował się ze sprzedającym za pośrednictwem poczty internetowej email (...) oraz za pośrednictwem wiadomości sms na numer (...). T. M. potwierdził, że oskarżony nie zwrócił pieniędzy ani nie przysłał telefonu. Zeznał, że uzgodnił ze sprzedającym cenę łącznie z przesyłką 415 złotych i na swój adres mailowy otrzymał od sprzedającego dane do przelewu: P. W., (...)-(...) O., ul. (...), numer konta bankowego (...). T. M. dzwonił do wystawcy telefonu i otrzymał informację, że jeśli wpłaci mu pieniądze to ten jeszcze tego dnia wyśle telefon. Przelewał pieniądze na wskazane konto, wysłał sms – a , że pieniądze już zostały przelane, a sprzedający odpisał, że jest w drodze, aby nadać telefon. Dołączone do akt sprawy wydruki dotyczące ogłoszenia, dokonania płatności w kwocie 415 złotych, prowadzonej korespondencji za pośrednictwem telefonu komórkowego oraz poczty internetowej dowodzą, że zeznania T. M. są szczerze i prawdziwe. T. M. dzwonił do firmy kurierskiej, którą wskazał sprzedający, lecz w rejestrze firmy żadnej przesyłki nie było. Sprzedający zapewnił, że przesyłka została wysłana i trzeba czekać. T. M. podjął próbę skontaktowania się ze sprzedającym, lecz ten nie odbierał telefonów i nie odpisywał. Zeznania T. M. nie budzą żadnych najmniejszych wątpliwości co do ich wiarygodności i pozwalają na dokonanie stanowczych i pewnych ustaleń w zakresie odpowiedzialności oskarżonego za zarzucany mu czyn.

Za wiarygodne Sąd uznał również dowody z dokumentów, w tym w szczególności informacji z portalu sprzedajemy.pl o ogłoszeniu nr (...) dotyczącym sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S., wydruku potwierdzenia transakcji, prowadzonej korespondencji T. M. z oskarżonym, informacji z serwisu Grupa interia.pl o użytkowniku (...), informacji z banku (...) S.A. dotyczącej rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. N. (1) wraz z kopią umowy o prowadzenie rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego i historią transakcji dokonanej przez T. M. i M. M. (2) na rachunek D. N. (1).

Wyżej wymienione dowody nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które by uzasadniały wątpliwości, co do ich prawdziwości i wiarygodności.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala jednoznacznie stwierdzić, że oskarżony D. N. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286§1 kk.

Oszustwo o którym mowa w art. 286§1 kk może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem materialnym, znamionym skutkiem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej pokrzywdzonego. Do znamion przestępstwa należy działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod którym to pojęciem należy rozumieć wszelki pożytek i zysk majątkowy, jaki sprawca odniósł lub zamierzał odnieść z przestępstwa, a także sposób przestępczego działania polegający na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd oznacza każde zachowanie prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego błędu z wykorzystaniem wszelkich środków i metod, które

doprowadzają do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem, a rzeczywistym stanem rzeczy. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania (wyrok SN z dnia 19.07.2007 r., sygn. V KK 384/06, publ. Biul. PK 2007/14/33).

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała sprawstwo D. N. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu. Dowody w postaci dokumentów oraz zeznania świadków w sposób nie budzący wątpliwości wykazały, że D. N. (1) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się danymi P. W. wystawił za pośrednictwem portalu internetowego sprzedajemy.pl ogłoszenie o numerze (...) dotyczące sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S. za kwotę 415 złotych, wprowadzając w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. M. (2) w kwocie 415 złotych, która pomimo wpłaty nie otrzymała towaru.

Dokumenty w postaci informacji z portalu sprzedajemy.pl o ogłoszeniu nr (...) dotyczącym sprzedaży telefonu komórkowego marki LG S., wydruku dokonania płatności w kwocie 415 złotych, korespondencji T. M. prowadzonej z oskarżonym, informacji z serwisu Grupa interia.pl o użytkowniku (...), informacji z banku (...) S.A. dotyczącej rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. N. (1) i historią transakcji dokonanej przez T. M. i M. M. (2) na rachunek D. N. (1) potwierdzają czynności sprawcze podjęte przez oskarżonego, mające na celu wprowadzenie w błąd kupującą M. M. (2). D. N. (1) w dniu 24 lipca 2015 roku o godzinie 11.57 z telefonu o numerze (...), wysłał do T. M. sms z zapytaniem, o której może spodziewać się potwierdzenia, ponieważ do godziny 15-tej chciałby wysłać telefon. O godzinie 13.07 T. M. wysłał sms, informując oskarżonego, iż dane do przelewu i potwierdzenie zapłaty zostały wysłane na adres email. Oskarżony o godzinie 13.46 wysłał do T. M. sms, że za godzinę telefon zostanie wysłany. Zachowanie oskarżonego to klasyczny przypadek oszustwa internetowego w jego najprostszej postaci, oskarżony wyłudzał pieniądze wpłacone przelewem za zakupiony towar za pośrednictwem portalu internetowego i nie miał zamiaru wydania towaru. W ten sposób oszukując nabywcę doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że tego typu transakcja nie była jedyną transakcją oskarżonego z wykorzystaniem internetu. Oskarżony już wcześniej na portalu internetowym wielokrotnie oferował do sprzedaży telefony komórkowe wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, gdyż po uzyskaniu pieniędzy nie przysyłał oferowanego towaru. Za czyny takie oskarżony został skazany wyrokami w dniach: 26 września 2014 roku, 13 stycznia 2015, 26 stycznia 2015 roku, 6 lutego 2015 roku, 2 marca 2015 roku, 31 marca 2015 roku i 1 czerwca 2015 roku. Zachowanie oskarżonego stanowi o znacznej społecznej szkodliwości czynu z uwagi na fakt całkowitego braku poszanowania dla cudzego mienia. Oskarżony wykorzystał zaufanie osób, które zawarły z nim umowę kupna sprzedaży telefonu komórkowego i które zakładały, że mają do czynienia z rzetelnym sprzedawcą.

Uznając oskarżonego D. N. (1) winnego zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wpływających na ich wymiar, a zwłaszcza sposób działania, stopień społecznej szkodliwości, postać winy, motywację, jego właściwości i warunki osobiste. Sąd uznał, że wymierzenie D. N. (1) kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oddaje wszystkie elementy przewidziane w art. 53 kk, determinujące wymiar kary. W szczególności kara ta jest współmierna do stopnia winy oskarżonego, kara jest zarazem adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Niewątpliwie okolicznością obciążającą oskarżonego jest fakt jego uprzedniej karalności, w tym za takie same przestępstwa. Świadczy to o demoralizacji oskarżonego oraz rażącym nieliczeniu się przez niego z ustalonym porządkiem prawnym, którego zasady po raz kolejny złamał. Jak wynika z danych o karalności oskarżony za podobne przestępstwa był wcześniej skazany. Miał zatem świadomość karalności takiego zachowania i grożącej konsekwencji. Tym samym oskarżony okazał rażące lekceważenie porządku prawnego. Należy zatem ujemnie ocenić jego osobowość z punktu widzenia jego dotychczasowego postępowania. Jest on sprawcą niepoprawnym, a orzekane dotychczas kary nie działały. Z uwagi na konieczność wychowawczego oddziaływania kary, jak również na potrzebę spełnienia jej celów zapobiegawczych Sąd uznał, iż wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i zmusi oskarżonego do weryfikowania swojego zachowania.

Sąd na zasadzie art. 46§1 kk orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. M. (2) kwoty niezwróconych należności wynikających z zawartej transakcji tj. kwoty 415 złotych.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisów powołanych w pkt III wyroku, uznając iż zasądzenie od oskarżonego kosztów sądowych oraz opłat jest obowiązkiem Sądu i opera się na ogólnej zasadzie, w myśl której każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne, zobowiązany jest do ponoszenia wszystkich wydatków z tym postępowaniem związanych. Odstąpienie od tej ogólnej reguły zasądzania kosztów sądowych i opłaty uzależnione jest od warunków określonych w art. 624 kpk oraz art. 17 pkt 1 i 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych, których jednak w przedmiotowej sprawie jest brak.